

מ"ת 1704/06/16 - מדינת ישראל נגד יוסף שוסטר- נוכח

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

מ"ת 1704-06-16 מדינת ישראל נ' שוסטר
תיק חיצוני: 235863/2016

בפני	כבוד השופטת ענת יהב-שופטת
מבקשים	מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד מיכל בן דוד
נגד	
משיבים	יוסף שוסטר- נוכח ע"י ב"כ עו"ד אניקין

החלטה

כנגד המשיב הוגשה בקשה למעצרו עד לתום ההליכים, על פי סעיף 21א' לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה-מעצרים) התשנ"ו 1966, כמו כן, הוגשה בקשה לפסילה עד לתום ההליכים לפי סעיף 47 לפקודת התעבורה, זאת במקביל להגשת כתב אישום המייחס לו עבירות של נהיגה בשכרות ונהיגה בקלות ראש.

קודם החלטה בבקשה זו על בית משפט לבחון האם בתיק קיימות ראיות לכאורה להרשעתו בדין של המשיב, ולאחר מכן, יבחן האם קמה עילת מסוכנות.

תיק החקירה הוגש לעיוני.

ראיות לכאורה:

אין מחלוקת בין הצדדים באשר לקיומן של ראיות לכאורה, ואכן בחינה של תיק החקירה מעלה, כי בתאריך 3.6.16 בשעה 4:38 המשיב נעצר במחסום לבדיקת שכרות ע"י מתנדב, בבדיקת נשיפון נתקבלה אינדיקציה "נכשל", בעקבות כך הועבר לשוטר אשר ביצע לו בדיקת מאפיינים ובהמשך, אף בוצעה לו בדיקה במכשיר הינשוף, ממנה עולה שלמשיב רמת אלכוהול של 325 מק"ג בליטר אוויר נשוף. בחקירתו תחת אזהרה, הודה ששתה בשעה 24:00 "בירה אחת, 1/3 ליטר גולדסאר".

לאור כל זאת קובעת כי בתיק קיימות ראיות לכאורה לשלב הזה של הדיון.

מסוכנות:

באשר למסוכנות הנשקפת מן המשיב, הרי שהיא נלמדת ממכלול הנסיבות בעניינו, לרבות עברו התעבורתי והרשעותיו הקודמות.

ב"כ המבקשת, מדגישה את המסוכנות, תוך שמפנה לוותק נהיגתו- משנת 2003, אל מול 26 הרשעות קודמות, ובעיקר מפנה לכך, כי בעברו כבר הורשע בשתי עבירות דומות, בשנת 2010 ו- 2011 ,

עוד בעניין זה, מציינת שכנגד המשיב תלוי ועומד כתב אישום בבית המשפט לתעבורה בבית משפט בפתח תקוה, בגין אותה העבירה ממש משנת 2015, וזו לו הפעם הרביעית שנתפס נוהג בשכרות, לדעתה בחזרתיות הזו יש כדי להצביע על בעיית התמכרות, או לפחות להעלות חשד שכזה.

בגין כך, ועל אף פי שהמשיב שוחרר ע"י בית משפט השלום במהלך הליך של מעצר ימים, מבקשת לשוב ולעצור מאחורי סורג ובריח. לעניין זה מפנה לפסיקה (אשר במקרים שם נדונו מי שנהגו בזמן פסילה, או כזה שבעברו הורשע בעבירה שכזו).

ב"כ המשיב, מדגיש שהמשיב לא הורשע מעודו בנהיגה בזמן פסילה. כמו כן, ובניגוד לנאמר בבקשת המבקשת, לא הפר צווים או החלטות שיפוטיות. לדעתו ההחלטה צריכה להיגזר מנתון זה לבדו, ובלא קשר למספר הפעמים אותם ביצע המשיב את העבירה, בעניין זה טוען, שמכיוון שמסוכנותו של המשיב נעוצה בעצם נהיגתו, ניתן לאיין אותה בפסילת רישונו, הסנגור אף הגיש פסיקה לביסוס טענתו זו.

ככל שזה נוגע לבקשה להשיב את המשיב למעצר ממש, מציין כי בהיות המשיב משוחרר הרי שיש צורך בנסיבות חריגות על מנת לשנות זאת ולהשיבו למעצר ממש.

דין והכרעה:

כמובן שלאור אופי העבירה, והרפסטיביות שלה, הרי שקיימת עילת מעצר, שכן נשקפת מסוכנות לציבור המשתמשים בדרך מהמשך נהיגתו של המשיב.

ואולם, סעיף 21(ב)(1) לחוק המעצרים, מטיל חובה על בית המשפט לבחון האם ניתן להשיג את מטרת המעצר באמצעות חלופה, אשר פגיעתה במשיב ובחירותו תהא פחותה מזו שנתבקשה.

בנוסף, והלכה נקוטה היא כי אין להורות על מעצר עד לתום ההליכים בגין עבירות תעבורה, אלא במקרי חריגים בלבד (וראה **בש"פ 2227/08 גריפאת נ' מד"י**), מכאן שאם מטרת המעצר היא למנוע מן המשיב לנהוג, יש לבחון האם לא ניתן להשיג תכלית זו בדרך חלופית.

לעניין בקשת המבקשת להשבת המשיב למעצר ממש, איני מקבלת בקשה זו שכן, המשיב שוחרר לביתו בהחלטה

שיפוטית ביום 3.6.16 והמבקשת לא הגישה ערר, ואף על פי שיש סמכות על פי בקשה זו לשוב ולעצור אות המשיב, הרי שההלכה היא, כי "מי ששוחרר ממעצר יוחזר אליו רק אם הפר את תנאי השחרור, או אם קמו נסיבות המחייבות את החזרתו למעצר" (בש"פ 2327/08 ליפשיץ נ' מ"י, וכן בש"פ 8015/09 קוניוף נ' מד"י, בש"פ 8658/12 ברנס נ' מד"י), ומקרה זה אינו עולה בקנה אחד עם תנאים אלו.

המשיב נשפט והורשע פעמיים בעברו בגין נהיגה בשכרות/ נהיגה תחת השפעת משקאות משכרים, ואף כי מדובר בהרשעות מיום 2010 ו- 2011, עדיין, צירוף העובדה שכנגד המשיב תלוי ועומד כתב אישום בגין עבירה זו ממש אשר נטען שביצע במאי 2015, וכאשר נתפס שנה לאחר מכן- היום, בתיק זה בגין אותה העבירה, מצביעה על דפוס התנהגות ושיטתיות, שיש בהם כדי להטיל ספק באמון שבית המשפט יכול לתת במשיב זה, וזאת על אף שמעולם לא נתפס נהג בזמן פסילה.

אני ערה לפסיקה אותה הגיש ב"כ המשיב, אשר מדגישה כי ללא הרשעה בעבירה של נהיגה בזמן פסילה, ייטה בית המשפט להסתפק בפסילת רישונו של המשיב (עמ"ת 40080-08-15 חכמוב נ' מד"י) אף לטעמי, יש להתחשב בנסיבות ביצוע העבירה תוך שקלול עברו התעבורתי וזאת קודם בואי לקבוע איזוהי החלופה אשר תתאים במקרה זה, לא דומה מי שנתפס נהג בשכרות פעם, לזה שנתפס 4 פעמים, שכן כל פעם שכזו מעמידה את הציבור בסכנה וכל פעם שכזו מעלה את החשש שמא מדובר במי שיש חשש שקיימת למשיב זה בעייה של שכרות, וכאשר יש חשש שכזה יש לבוחנו כדי לדעת שאכן משיב זה לא ינהג בזמן פסילה, זאת כמובן קודם שחרורו כליל ומתוך הגנה על אינטרס הציבור.

בעניין זה יש להפנות לדברי כב' הש' ניל הנדל בבש"פ 8819/10 עלי אל רן נ' מד"י:

הסנגור מפריד בין עבירות לפי חוק העונשין לבין עבירות מכוח פקודת התעבורה. זאת באופן שרק הראשונות נבוצעות על ידי "עבריינים", ואילו האחרונות אינן מייצרות מסוכנות המצדיקה מעצר. אין לקבל הבחנה זו. מסוכנות- פנים שונות לה. כאן העורר נהג בשכרות ארבע פעמים- לרבות מקרה זה- לאורך תקופה של שנתיים. פעמיים הורשע בביצוע העבירה האמורה. נהיגה בשכרות מסכנת את הציבור בצורה ממשית. פקודת התעבורה נועדה להוות מעין תמרוך "עצור" להתנהגות מסוכנת. צר לנו ללמוד מהניסיון היום- יומי, עד כמה מסוכנת עלולה להיות הנהיגה, ובאיזו מידה רב כוחה לפגוע בזולת.

כמו כן, בעמ"ת 23241-11-15 (מחוזי- ת"א)- שם דובר בנהיגה בשכרות פעם שנייה, כב' השופט בני שגיא מציין כי יש לבחון כל תיק ונסיבותיו ומטיל מעצר בית לילי.

במקרה זה, כשבית המשפט נותן דעתו על כלל הנתונים של משיב זה, וותק נהיגתו אשר אינו רב, אל מול עברו התעבורתי אשר אינו תקין, שתי עבירות של נהיגה בשכרות שבהן הורשע, אף על פי שנעברו לפני מס' שנים, תיק נוסף בעבירת נהיגה בשכרות אשר תלוי ועומד כנגדו ועבירה זו המיוחסת לו, הרי שנראה לי כי לעת הזו ועל מנת לאזן נכונה את המסוכנות הנשקפת מן המשיב ופגיעה מינימאלית בחירותו, אל מול אינטרס הציבור להגנה על ביטחונו, יש להותיר את מעצר הבית, בו נתון, כאשר יוכל לצאת לעבודה כשהוא מלווה בפיקוח, כל זאת תוך בחינת המשיב באמצעות תסקיר ותוך הטלת ערבויות מתאימות ופסילתו עד לתום ההליכים נגדו.

לפיכך משמצאתי כי בנסיבות העניין ניתן להשיג את מטרת המעצר בדרך של קביעת ערובה בתנאים מגבילים, הנני מורה כדלקמן:

1. המשיב ישהה במעצר בית מלא בכתובת א.ס. לוי 17, רמלה ויהא נתון בפיקוח מלא ולסירוגין על ידי אביו מר מאיר שוסטר מ.ז. 52258209 ואמו גב' מזל שוסטר מ.ז. 055095343.

2. המשיב יוכל לצאת לעבודה בכתובת אישפרו סנטר, מודיעין בימים א' עד ה' ובין השעות 13:30 עד 22:30, כאשר ילווה ע"י מי מהמפקחים.

3. המשיב יחתום ערבות עצמית נוספת על סך של 2,000 ₪.

4. המשיב יפקיד פיקדון נוסף על סך של 1,000 ₪.

5. המפקחת אשר פרטיה בסעיף 2 לעיל תחתום אף היא על ערבות צד ג' של 2,500 ₪.
להבטחת תנאי השחרור.

הערבות אשר האב חתם בתיק מ"י 16-06-8061, תעמוד אף היא להבטחת תנאי השחרור.

6. אני מורה כי המשיב יהא פסול מלג ד לתום ההליכים כנגדו. לפי מצוות החוק אני קוצבת את פסילתו זו למשך 8 חודשים.

7. מורה על הגשת תסקיר מעצר בעניין תנאי שחרורו של המשיב, על פי הקבוע בחוק, שלפיו יבדוק שרות המבחן את נסיבותיו האישיות של המשיב, משמעות מעצרו וימליץ ככל שיש בידו לעשות כן, על חלופות מעצר/ תנאים שחרור המשיב.

החלטה זו הינה החלטת ביניים, בעניין תנאי שחרורו של המשיב, בטרם תינתן החלטה סופית בבקשה, ולאחר קבלת תסקיר מעצר כפי שהוריתי לעיל.

המשיב מוזהר בזאת כי כל הפרה של תנאי מתנאי שחרורו עלולה להוביל למעצרו מחדש.

הנני קובעת להמשך דיון בבקשה ליום 6.7.16 שעה 09:00.

עמוד 4

מזכירות בית המשפט תשלח עותק החלטתי זאת לשירות המבחן.

זכות ערר כחוק.

ניתנה היום, ב' סיוון תשע"ו, 08 יוני 2016, בנוכחות הצדדים.